

Putin og Egyptens el-Sisi kræver en genoptagelse af Palæstina-Israel-dialogen om alle spørgsmål inkl. Jerusalem

11. dec., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin mødtes også med den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi i Kairo i dag, for at diskutere både udvikling af de russisk-egyptiske relationer inden for politik, handel og økonomi, energi og humanitære behov, så vel som også det palæstinensiske spørgsmål i sammenhæng med USA's anerkendelse af Jerusalem som Israels hovedstad.

Putin sagde: »Vi anser for at være kontraproduktive, alle skridt, der foregriber resultatet af dialogen mellem palæstinenserne og israelerne«, sagde han efter samtaler med el-Sisi. »Vi mener, at sådanne skridt er destabiliserende. De skaber på ingen måde en afgørelse af situationen, men fremprovokerer tværtimod konflikten.«

De to ledere aftalte ligeledes at koordinere politik vedrørende en langsigtet afgørelse af den syriske situation; diskuterede situationen i Libyen og krævede, at man sikrede stabilitet og sikkerhed i dette land ved at genoprette landets suverænitet, enhed og territoriale integritet.

Foto: Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi (højre) og Ruslands præsident Vladimir Putin på mødet i Kairo den 11. dec. 2017.

Erdogan og Putin drøfter Syrien og regional destabilisering ud fra USA's beslutning om Jerusalem

11. dec., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin mødtes med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan i Ankara i dag, til deres ottende møde i år.

»Fokus lå selvfølgelig på situationen omkring afgørelsen i Mellemøsten, som er dramatisk forværret, samt på syriske spørgsmål, hvor vore lande arbejder tæt sammen«, sagde Putin til journalister efter drøftelserne, rapporterer TASS. »Vi arbejder sammen for at forberede og sammenkalde til Kongressen for National Syrisk Dialog i begyndelsen af næste år«, sagde han. »Det er ingen hemmelighed, at jeg talte om dette med præsident Assad under mit besøg i Syrien i dag.«

Putin rapporterede ligeledes, at både han og Erdogan var enige om, at den amerikanske præsident Donald Trumps beslutning om at anerkende Jerusalem som Israels hovedstad har en destabiliserende virkning på regionen. Både Rusland og Tyrkiet mener, at denne beslutning »på ingen måde fremmer afgørelsen af situationen i Mellemøsten. Tværtimod, så destabiliserer den situationen i regionen, som allerede er spændt«, sagde han. Erdogan på sin side sagde, at de havde »aftalt fortsat at holde kontakt i denne henseende«.

Erdogan rapporterede ligeledes, at Tyrkiets køb af det russiske S-400 luftforsvarssystem skal afsluttes »i denne uge«, at handelssamarbejde mellem de to lande bliver stærkere »dag for dag«, og at »vi har et harmonisk arbejdsmiljø på det

politiske plan«, rapporterede det officielle Anadolu Nyhedsagentur. Erdogan annoncerede ligeledes, at han, Putin og den iranske præsident Hassan Rouhani snart ville afholde et trilateralt topmøde om Syrien, for at følge op på det topmøde, der blev afholdt i Sotji, Rusland, i sidste uge. De tre lande er garanter for »Astana-processen«, for fred i Syrien.

Foto: Medlemmer af den russiske delegation, under ledelse af Vladimir Putin (midten), mødes med den tyrkiske delegation i Ankara, Tyrkiet, 11. december, 2017.

Donald Trump anslår fredstema i Tel Aviv, Jerusalem og Betlehem

23. maj, 2017 – Her til aften er præsident og fr. Trump i Italien efter deres aktiviteter i Tel Aviv, Jerusalem og Betlehem. Trumps hovedtema var fred og promoveringen af en genoptagelse af de standsede israelsk-palæstinensiske forhandlinger for fred og løsningen af national status.

Her til morgen blev Trump modtaget med ceremoni i Betlehem, hvor han mødtes med præsidenten for det palæstinensiske selvstyre, Mahmoud Abbas. Bagefter sagde Trump, at han »har store forhåbninger til, at Amerika kan hjælpe Israel og palæstinenserne med at udarbejde fred og bringe nyt håb til regionen og dens folk«. Han udtalte, at det var hans faste overbevisning, at, »hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det være indledningen til en fredsproces i hele Mellemøsten«. »Det ville være en fantastisk præstation«, sagde han.

Abbas, der stod ved Trumps side, sagde, at palæstinenserne »forpligter sig til samarbejdet med Dem, for at opnå en historisk fredsaftale mellem os og Israel«. Abbas sagde også, »Vi genbekræfter over for Dem vores holdning, hvor vi accepterer en to-statsløsning langs grænserne fra 1967, med staten Palæstina med Østjerusalem som hovedstad, og som lever side om side med Israel i fred og sikkerhed.«

Søndag tilstod de israelske myndigheder palæstinenserne et par økonomiske indrømmelser, efter anmodning fra Trump. De omfatter at holde Allenby-broen åben mellem Vestbredden og Jordan, 24 timer hele ugen; at bygge to industrizoner ved Jalameh i Vestbreddens nordlige del og ved Tarqumiyeh i syd; samt en lempelse af visse restriktioner for byggeri af palæstinensiske beboelser.

Mens han var i Israel, mødtes Trump med premierminister Benjamin Netanyahu og præsident Reuven Rivlin. Han bad ved den Vestlige Mur, besøgte Holocaust-mindesmærket, Gravkirken (bygget på Golgata, hvor Jesus iflg. overleveringen skal være gravlagt), samt Israels Museum.

Den Nye Silkevej – 'En proces for fred'

Leder fra LaRouche PAC, 23. maj, 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump, der nu er i Italien, mødtes tidligere i dag i Betlehem med den palæstinensiske leder Mahmood Abbas, hvor de talte om, hvad der ligger forude. Trump udtrykte håb om, at Amerika kan hjælpe. Han sagde: »Hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det indlede en fredsproces i hele Mellempøsten ... [det] ville være en fantastisk

præstation«.

Det er i realiteten den Nye Silkevej – Verdenslandbroen – som udgør midlet til at opnå denne dramatiske præstation, allevegne, i 'fredsprocessen', selv i de mest belejrede, forladte lande. Dette aspekt tages nu op, sammen med den virkelige betydning af »økonomi«, i efterfølgende diskussioner mange steder, om det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted den 14.-15. maj. For eksempel kommer dagens *South China Morning Post* med den iagttagelse, at Japan og Kina nu med held kan komme sammen og samarbejde om Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Helga Zepp-LaRouche fastslog udtrykkeligt denne pointe i sin fremlæggelse for BVI-forummet i Beijing i sidste uge. Hun fremlagde, hvordan BVI også må forlænges til hele det sydvestasiatiske område, som Kina allerede har foreslået; og ligeledes forlænges som en »Storslået udviklingsplan for hele Afrika«.

Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, Lyndon LaRouche, har i årtier promoveret dette fredsprincip internationalt, for eksempel i to, internationale konferencer i 1988 og i bogen, »Udvikling er et andet navn for Fred«.

Vi befinder os i øjeblikket i kampens hede for at vinde sejr for dette koncept her i USA, hvor amerikanere ellers bliver bombarderet med propaganda og sorte, eller 'hemmelige', operationer, der går ud på at sværte og dæmonisere Trump, dæmonisere Rusland og Kina, dæmonisere »store projekter« og dæmonisere selve livet. Kilden til alt dette er Det britiske Imperium i sine døds kvaler, der har mobiliseret i et forsøg på at bringe USA's præsident, og USA med ham, til fald. Et nyt, dræbende anslag af videoklip, der angriber Rusland, blev i dag skabt af en høring i Husets Udvalgskomite om Efterretning, om russiske »aktive forholdsregler« mod valgene i USA i 2016.

Det er værd at gentage rådene om disse beskidte operationer

fra senator Charles Grassley (R-Iowa), et seniorkongresmedlem og formand for Senatets Retsudvalg. Han sagde den 10. maj, da han af Fox News blev spurgt, hvad han mente om sammenligningen mellem Trumps fyring af FBI-direktør James Comey og så Nixon, der blev taget for Watergate. Grassley sagde, »Mit budskab er, Skråt op, og gå videre«.

Vi har en forfærdelig masse, vi skal gøre. Den geografiske vision for udviklingen af de amerikanske kontinenter blev fremlagt i sidste uge af Zepp-LaRouche i hendes fremlæggelse i Beijing. »Når vi ser på verdenskortet, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men et land, der kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der forbinder sydspidsen af Latinamerika gennem Central- og Sydamerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet.«

En del af dette nordamerikanske billede, der har brug for omgående opmærksomhed, er New York City, hvis transportinfrastruktur er ved at bryde sammen, i hele metropolområdet – det største på kontinentet – men især i Manhattan. New Yorks guvernør sendte den 21. maj et brev til præsident Trump, hvor han bad om hjælp fra staten. I alle transportenhederne – Amtraks passagertog, Penn Station, LaGuardia Lufthavn, Metrosystemet – sker der ulykker, aflysninger og dysfunktion. Lyndon LaRouche har kommissioneret dannelsen af en aktionskomite, der skal fremlægge, hvad der må gøres, og »lave krigshyl« om det. Opstille et program; få internationalt input. »Det er fysisk muligt at gøre det.«

Præsident John F. Kennedy, der fejrer sin 100-års fødselsdag den 29. maj, rejste hyppigt princippet om fred gennem udvikling. Den 1. marts, 1961, da han underskrev sin Eksekutive Ordre, der oprettede Fredskorpset (Peace Corps), talte han om amerikanere, der var villige »til at ofre deres energi og tid og arbejde for sagen for verdensfred og menneskehedens fremskridt«. Han sagde, amerikanere »mere fuldt ud må udøve deres ansvar i den store, fælles sag for global

udvikling«.

Foto: Præsident Donald Trump mødtes med præsident for det palæstinensiske selvstyre, Mahmood Abbas, i Betlehem den 23. maj, 2017.

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del

af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin

tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at

lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Moskva er afgørende for at forhindre en israelsk-syrisk-iransk krig

20. mrs., 2017 – I de tidlige morgentimer den 17. marts fløj fire israelske jetfly ind over syrisk luftrum og ramte mål i nærheden af Palmyra, hvor syriske tropper har arbejdet på at rydde området omkring de antikke romerske ruiner for de sidste rester af ISIS. Alt imens de israelske forsvarsstyrker har bombet mål i Syrien ved flere lejligheder siden starten af krigen i Syrien, så var det usædvanlige ved denne hændelse både det syriske luftforsvars respons – syrisk luftforsvar affyrede mindst tre missiler mod de israelske jetfly og hævdede at have skudt det ene ned – og israelernes anerkendelse af luftangrebet, som de næsten aldrig offentliggør. Israelerne hævder, at de skød efter en konvoj med våben til Hezbollah i Libanon; den syriske regering, sammen med Hezbollah-lederen Sheikh Hassan Nasrallah, anklagede, at israelerne angreb syriske hærstillinger til støtte for ISIS.

Uanset, hvad der er sandt i disse påstande, så er den

underliggende sammenhæng konflikten mellem Israel og Iran, med Rusland i midten. Det faktum, at syrerne responderede, som de gjorde, og at Israel har lovet at fortsætte med at ramme våbenstrømmen til Hezbollah, har rejst et potentiale for en ny krig i Syrien, nu mellem Israel og Iran – ikke alene pga. iransk støtte til Hezbollah, men også pga. Irans tilstedeværelse i Syrien, som Israel finder utålelig. Denne udvikling kommer netop, som krigene imod jihadisterne i det nordlige Syrien og imod ISIS i det østlige Syrien, er ved at nå til vejs ende.

Den eneste magt, der befinder sig i en position, hvor den kan forhindre denne nye krig i at ske, er Rusland, der har gode relationer med begge lande. Den syriske præsident Bashar al-Assad kom med en udtalelse til den ende i et interview med russiske medier i dag, i Damaskus. Assad bemærkede, at den israelske ambassadør i Moskva blev indkaldt til det Russiske Udenrigsministerium for at forklare den israelske krænkelse af syrisk luftrum.

»Så kan de diskutere de samme spørgsmål med israelerne ud fra dette kriterium [international lov]«, sagde præsident Assad, »og de kan spille en rolle for at Israel ikke igen angriber Syrien i fremtiden.«

Bortset fra indkaldelsen af den israelske ambassadør har der endnu ikke været en officiel reaktion fra Moskva på det israelske luftangreb. En russisk, politisk forsker, Gevorg Mirzayan, sagde til Sputnik den 18. marts, at, med luftangrebet den 17., har Israel sat en uskreven, russisk-syrisk-israelsk adfærdskodeks, samt Moskvas fremtidige position i Mellemøsten, i fare. Mirzayan nævner, som også andre iagttagere har gjort, den uskrevne aftale mellem Moskva og Tel Aviv om, at Rusland kunne bombe alle de jihadister, som dets luftstyrker kunne nå, alt imens Israel fik lov at bombe Hezbollah-konvojer i Syrien, som det lystede.

»Planen virkede i lang tid«, sagde Mirzayan. »Men den 17.

marts begyndte den at slå fejl.«

Eksperter har advaret om, at den konflikt, der blussede op fredag, langt fra er ovre, med begge sider, der nu sandsynligvis blot vil gøre deres holdninger hårdere. Dette problem, iflg. Mirzayan, er, at begge sider nu mener, at den regionale og globale balance nu er ved at skifte i deres favør – Tel Aviv, fordi det har en ny allieret i Det Hvide Hus, og Damaskus, pga. dets nylige række af militære sejre imod ISIS og jihadisterne. Problemet for Moskva er, at en direkte syrisk-israelsk konflikt »omgående vil vokse til en konflikt mellem dens allierede (USA og Iran, Hezbollah og Golfstaterne), og dette vil ødelægge Ruslands planer om at styrke sin tilstedeværelse i regionen efter afslutningen af krigen i Syrien.«

Til forskel fra alle andre involverede i regionen, så taler Moskva med alle parterne i den regionale konflikt. De kan således forfølge et »trekantsdiplomati« mellem to krigspartier, som en del af deres strategi for at opretholde regional balance.

Endnu en af USA's allierede, Israel, går med i AIIB

Onsdag, 1. april, 2015 – Selv om Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbanks optagelsesparagraffer blev udfærdiget i Almaty, Kasakhstan, indsender stadig flere nationer deres ansøgning om optagelse i AIIB. Den seneste er Israel, der ansøger om at blive den 47. medlemsstat. Obamaregeringen har lige fra begyndelsen gjort ophævelser mod dannelsen af AIIB og gjort sit bedste for at forhindre sine allierede i at

tilslutte sig denne finansielle institution, ledet af Kina. Disintegrationen af det vestligt-ledede finanssystem, samt de større udviklingslandes voksende tyngde, anført af Kina, fik imidlertid Obamas transatlantiske allierede til at tilslutte sig AIIB i stimer, til ydmygelse for Washington.

I en artikel i Xinhua i dag sagde Zhang Zhonghai, at det hastigt voksende antal lande, der ansøger om at blive grundlæggende medlemmer af AIIB, bør ses som bevis på Kinas voksende, internationale indflydelse. »Hvis der er et budskab at høste fra antallet af ansøgere, så er det, at verden på fornuftig vis har stemt for en mere inkluderende, afbalanceret og gensidigt gavnlig, international, økonomisk orden«, sagde Zhang.

Med en påpegning af Verdensbanken-IMF-duoens fiasko sagde Zhang, at Kina havde foreslået oprettelsen af AIIB for at finansiere massive infrastrukturprojekter i Asien og imødegå det voksende krav om en mere inkluderende og afbalanceret, international, finansiell orden.

Zhang videregav et ord til formaning om, at, på trods af AIIB's populære modtagelse, så kan udviklingen af en ny, global, økonomisk og finansiell orden ikke forventes at forløbe glat.

»Nedsættelse af standarder, lovbestemmelser og risikomanagement vil teste de store andelshaveres vilje og visdom til at afbalancere magt, koordinere interesser og søge vækst«, sagde han.